

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/283/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1613200175
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Považan
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1613200175.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Považana a členov senátu JUDr. Milana Chalupku a JUDr. Janky Richterovej, v spore žalobcu: Intrum Justitia Debt Finance AG, IČO: CHE-100.023.266, so sídlom vo Švajčiarsku, 6300 Zug, Industriestrasse 13C, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanej: G.A. H., U.. XX.XX.XXXX, R. H. Q. H., D. R. XXX/X, zast. JUDr. Róbertom Šegedom, advokátom v Malackách, Záhорácka 1899/11A, o zaplatenie 1.628,61 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 9. júla 2019 č.k. 6C/488/2014-98 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej žalobe vyhovujúcej časti **m e n í** tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 622,40 euro spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 24. 4. 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietá.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania **v rozsahu 46 %**.
Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1/Súd prvej inštancie rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.445,43 eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 24.04.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, vo zvyšku žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 77,50 %, o výške ktorých súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2/Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu - Consumer Finance Holding a.s. so žalovanou uzavreli dňa 26.10.2007 zmluvu o pôžičke č. 7654236381, na základe ktorej poskytla táto spoločnosť žalovanej pôžičku v sume 1.493,73 eur (45.000,- Sk). Zmluvné strany sa dohodli na výške mesačnej splátky 48,30 eur (1.455,- Sk) a počte 48 splátok. RPMN bola v zmluve uvedená vo výške 26,22 %. Zmluva ani úverové zmluvné podmienky neobsahujú žiadne ustanovenie, ktoré by obsahovalo údaj o úrokovej sadzbe uzatvorenej zmluvy. Žalovaná uhradila len jednu splátku vo výške 48,30 eur, zvyšok povinnosti nesplnila. Žalovanú pohľadávku nadobudol zmluvou o postúpení zo dňa 12.09.2011 Profidebt Slovakia, s.r.o. vo výške 2.282,11 eur, táto suma predstavuje nesplatenú istinu úveru, zmluvnú pokutu a odkúpené poplatky. V priebehu konania nastala právna skutočnosť, s ktorou právne predpisy spájajú prevod práv a povinností, konkrétne pôvodný žalobca spoločnosť Profidebt Slovakia s. r. o. uzavrela dňa 31.01.2014 zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou previedla pohľadávku proti žalovanej na žalobcu, súd uznesením č. k. 6C/488/2014-39 zo dňa 22.10.2014 pripustil zmenu účastníka na strane žalobcu.

3/Žalovaná k doručenej žalobe vznesla námietku premlčania. Uviedla, že jej bol poskytnutý úver, ktorý mala uhradiť v 48 mesačných splátkach. Splatnosť prvej splátky pripadla na deň 20.11.2007 a dátum splatnosti poslednej splátky pripadol **na deň 20.10.2011**. Od 21.10.2011 je žalovaná v omeškanií so splatením dlhu. Žalobu žalobca mohol podať na príslušnom súde najneskôr do 21.10.2014. Žalobca však žalobu podal na súd dňa 09.01.2013, kedy bola časť jeho pohľadávky premlčaná.

4/Žalobca následne zobral žalobu v časti zmluvnej pokuty v sume 653,50 eur, v časti úroku 0,05 % denne zo sumy 1.628,61 eur od 21.08.2008 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania 8,50 % ročne zo sumy 1.628,61 eur od 21.06.2008 do 20.10.2011 späť a v tejto časti žaloby žiadal konanie zastaviť. Súd prvej inštancie uznesením č. k. 6C/488/2014-51 zo dňa 04.03.2015 zastavil konanie v časti istiny 653,50 eur, v časti úroku vo výške 0,05% denne zo sumy 1.628,61 eur od 21.06.2008 do zaplatenia a v časti úroku z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1.628,61 od 21.06.2008 do 20.10.2011 a zároveň pripustil zmenu petitu tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1.628,61 eur s úrokom z omeškania 9,5 % ročne zo sumy 1.628,61 eur od 21.10.2011 do zaplatenia a trovy konania.

5/Súd prvej inštancie zastal názor, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je spotrebiteľský, právnym základom tohto záväzkového vzťahu je zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v konkrétnostiach súdneho prípadu v znení ku dňu uzavretia zmluvy. Súd posudzoval vzťah strán nielen podľa Obchodného zákonníka, ale pri právnom posúdení veci aplikoval aj ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy a to aj s prihliadnutím na znenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2015, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, keďže spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme (§ 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o spornú zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 3 ods. 2 citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže v konaní nebolo žalobcom tvrdené, a teda ani preukazované, že žalovanej bol úver poskytnutý na výkon zamestnania, povolania resp. podnikania a žalobca má s poukazom na § 3 ods. 1 citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

6/Súd podrobil spornú zmluvu súdnej kontrole a vykonaním dokazovania dospel k záveru, že vyššie uvedený spotrebiteľský úver poskytnutý žalovanej je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Úverová zmluva neobsahuje žiadny údaj o ročnej úrokovej sadzbe, ktorá je základnou podmienkou charakterizujúcou úver ako taký a taktiež neobsahuje žiadne poplatky, ktoré by mala žalovaná žalobcovi uhradiť. V danom prípade žalovaná je preto povinná vrátiť žalobcovi rozdiel medzi skutočne čerpanou sumou a ňou uhradenými splátkami (bez akýchkoľvek poplatkov a úroku). Pokiaľ ide o celkovú sumu úveru, ktorú žalovaná čerpala, súd vychádzal zo splátkového kalendára, z ktorého vyplýva čerpanie úveru v celkovej sume 1.493,73 eur.

7/K námietke premlčania žalovanej súd prvej inštancie uviedol, že nárok žalobcu nie je premlčaný, žaloba bola podaná dôvodne. Zmluva bola uzatvorená dňa 26.10.2007 s počtom mesačných splátok 48. V zmysle bodu 6.4. všeobecných obchodných podmienok bola prvá splátka splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy t.j. 20.11.2007, pričom žalovaná uhradila prvú splátku dňa 26.11.2007 a viac splátok neuhradila. Konečná splatnosť úveru uplynula dňom 20.11.2011 t. j. po uplynutí 48 mesiacov (splátok úveru vždy k 20. dňu v mesiaci). Žalobca si v konaní neuplatnil úhradu celého dlhu na základe zosplatenia úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre nesplatenie niektorej zo splátok, ale v konaní si uplatnil zostatok nesplateného úveru z dôvodu uplynutia konečnej splatnosti úveru. Konečná splatnosť úveru uplynula dňom 20.11.2011, tak ako to uvádza aj žalovaná. Premlčacia lehota začala plynúť dňom 21.11.2011 a uplynula pre celý nárok najneskôr dňom 21.11.2014. Žalobca podal žalobu v premlčacej lehote dňa 09.01.2013.

8/Súd preto uložil povinnosť žalovanej vrátiť žalobcovi zostatok poskytnutej pôžičky v sume 1.445,43 eur bez akéhokoľvek navýšenia, ako rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 1.493,73 eur a sumou 48,30 eur, ktorú žalovaná na pôžičke uhradila, a v prevyšujúcej časti potom žalobu zamietol.

9/Keďže žalovaná je v omeškani s plnením peňažného dlhu, súd priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.445,43 eur od 24.04.2019 do zaplatenia, v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. v znení účinnom do 31.01.2013. Vo zvyšku úroku z omeškania súd žalobu zamietol.

10/O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.628,61 eur, úspešný bol v časti 1.445,43 eur, čo predstavuje 88,75 %. Žalovaná mala úspech v časti o zaplatenie sumy 183,18 eur, t.j. 11,25 %. Neúspech žalobcu je úspechom žalovanej, čiže žalobca bol úspešný v pomernej časti 77,50 % (88,75 - 11,25). O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

11/Proti tomuto rozsudku v žalobe vyhovujúcej časti a v časti týkajúcej sa náhrady trov konania podala žalovaná včas odvolanie, namietajúc nesprávne vyporiadanie sa s ňou vznesenou námietkou

premlčania. Žalobca v konaní tvrdil, že jeho právny predchodca úver pre neplatenie splátok nezosplatnil tak, ako mu to umožňoval zákon. Poukázala na § 103 Občianskeho zákonníka, podľa druhej vety ktorého platí, že „ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky“. Podľa žalovanej preto plynutie trojročnej premlčacej doby treba jednoznačne počítať odo dňa nesplnenej splátky, pre ktorú sa stal zročným celý dlh. Žalovaná uhradila pritom len prvú splátku vo výške 48,30 euro a to dňa 26. 11. 2007, ktorá splátka bola splatná dňa 20. 11. 2007. Nesporné teda je, že zročným sa stal celý dlh pre nesplnenie splátky splatnej dňa 20. 12. 2007, veriteľ o splatenie celého dlhu mohol žalovanú požiadať až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Keďže po 26. 11. 2007 žalovaná úver nesplácala vôbec, právny predchodca žalobcu mohol využiť svoje právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru dňa 3. 3. 2008, na čo boli splnené všetky podmienky. Nie je možné akceptovať stav, keď veriteľ predčasnú splatnosť úveru vôbec nevyhlási, a po napr. 20 rokoch bude svoje domnelé právo uplatňovať na súde odvodzujúc ho od konečnej splatnosti úveru, čo popiera zmysel úpravy premlčania. Podľa žalovanej premlčacia doba pre úspešné uplatnenie nároku žalobcu márne uplynula dňa 3. 3. 2011, žaloba bola na súd podaná až 9. 1. 2013. V tejto súvislosti poukázala žalovaná na rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. 2. 2018 sp. zn. 5 Co/284/2017, rozsudok Okresného súdu Prievidza sp. zn. 17 Csp/85/2017, uznesenie Ústavného súdu SR z 22. 11. 2011 sp. zn. IV. ÚS 499/2011, resp. ďalších všeobecných súdov. Podľa žalovanej rozsudok súdu prvej inštancie je nepreskúmateľný, zmätočný, súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaná preto navrhla, aby odvolací súd napadnutú časť rozsudku súdu prvej inštancie zmenil a žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol, prípadne aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12/Žalobca sa k odvolaniu žalovanej písomne nevyjadril.

13/Odvolací súd prejednal vec v rozsahu a z dôvodov podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné sčasti.

14/V konaní nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu - Consumer Finance Holding a.s. ako veriteľ so žalovanou (dlžník) uzavreli dňa 26.10.2007 zmluvu o pôžičke č. 7654236381, na základe ktorej poskytol veriteľ žalovanej pôžičku v sume 1.493,73 eur (45.000,- Sk). Zmluvné strany sa dohodli na výške mesačnej splátky 48,30 eur (1.455,- Sk) a počte 48 splátok, ktoré boli splatné vždy 20. dňa v mesiaci, počnúc mesiacom 11/2007. Žalovaná uhradila len jednu splátku vo výške 48,30 eur (dňa 26.11.2007), viac splátok neuhradila. Žalovanú pohľadávku od pôvodného veriteľa nadobudol zmluvou o postúpení zo dňa 12.09.2011 Profidebt Slovakia, s.r.o., ktorý dňa 31.01.2014 zmluvou o postúpení pohľadávok previedol pohľadávku proti žalovanej na žalobcu.

15/Consumer Finance Holding a.s. napriek nesplácaniu pôžičky túto predčasne nezosplatnil, od zmluvy neodstúpil ani túto nevypovedal. Porovnaním splatnosti jednotlivých splátok - 1. splátka splatná dňa 20.11.2007 a posledná 48. splátka splatná dňa 20.10.2011 je evidentné, že predmetom postúpenia pohľadávky zmluvou zo dňa 12.9.2011 mohla byť len pohľadávka v rozsahu zodpovedajúcom splatnému dlhu, teda mimo splátky už uhradenej dňa 26.11.2007 (1. splátka) a mimo splátok splatných dňa 20.9.2011 a 20.10.2011 (47. a 48. splátka), teda splatných až po postúpení pohľadávky.

16/V zmysle bodu 6.3 Všeobecných obchodných podmienok v jednotlivých splátkach je zahrnutý dohodnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poplatok za poskytnutie pôžičky. V súlade s nerozporovaným záverom súdu prvej inštancie, že predmetnú pôžičku poskytnutú žalovanej je potrebné považovať za bezúročnú a bez poplatkov, príslušná časť istiny v každej dohodnutej splátke predstavuje sumu 31,12 euro (1.493,73 eur : 48 = 31,12 eur).

17/Podľa § 103 Občianskeho zákonníka (OZ) ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

18/Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19/Z písomnej zmluvy o pôžičke č. XXXXXXXXXX, resp. VOP založených v spise, žiadna dohoda zodpovedajúca úprave § 565 vety prvej OZ nevyplýva. Veriteľ tak nebol oprávnený pre nesplnenie niektorej splátky žiadať zaplatenie celej pohľadávky, nesplnením niektorej zo splátok sa totiž nestal zročným celý dlh.

20/Čo sa týka premlčania, potom v súdnej veci prichádza do úvahy len aplikácia ust. § 103 vety prvej OZ, teda ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Keďže žaloba došla súdu prvej inštancie dňa 9.1.2013, nepremičané (§ 100, §

101 OZ) sú splátky zročné od 9.1.2010 do 12.9.2011 (postúpenie pohľadávky), teda splátky splatné v dňoch 20.1.2010 až 20.8.2011 (splátky 27. až 46.) v počte 20.

21/Ako už bolo uvedené, príslušná časť istiny v každej dohodnutej splátke predstavuje sumu 31,12 euro, čo pri počte splátok 20 predstavuje sumu 622,40 euro. Odvolací súd potom rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej žalobe vyhovujúcej časti zmenil (§ 388 CSP) tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 622,40 euro spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne od 24. 4. 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku, a v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú, keď žalovaná oprávnené namietala premlčanie práva.

22/Pokiaľ súd prvej inštancie priznal v rozsudku úrok z omeškania až od 24. 4. 2019 do zaplatenia, v ktorej časti (najmä však vo zvyšnej časti, ktorou žalobu zamietol) rozhodnutie nie je nijako odôvodnené, odvolací súd však z dôvodu, že správnosť zamietnutia žaloby žalobca odvolaním nespochybnil (odvolanie nepodal), nemohol vzhľadom na platnú zásadu zákazu reformatio in peius, teda zákazu zmeny rozhodnutia k horšiemu vo vzťahu k strane konania, ktorá sa proti rozhodnutiu odvolala, priznať úrok z omeškania od momentu, ktorým sa žalovaná ocitla v omeškaní so zaplatením tej-ktorej splátky.

23/Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie (§ 396 ods. 2 CSP). V danom prípade žalobca pôvodne uplatňoval nárok na zaplatenie sumy 2.282,11 eur s príslušenstvom, žalobu vzal späť v časti týkajúcej sa sumy vo výške 653,50 eur a tejto sume prislúchajúceho resp. iného príslušenstva. Ak súd konanie v časti zastavuje, pri posudzovaní úspechu zo zastavenej časti v konaní sa vychádza zo zodpovednosti za zavinenie strany sporu, ktorej procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Preto ak žalobca vezme žalobu v časti späť, v zásade platí, že zastavenie konania zaviniel a je preto povinný zo zastavenej časti konania hradiť trovy konania žalovanej strane. Zo zostávajúcej sumy predmetu konania (1.628,61 eur s prísl.) bola žalobcovi priznaná suma 622,40 euro s prísl. Úspech strán konania odvolací súd vypočítal tak, že preskúmal percentuálny úspech žalobcu a žalovanej. Žalobca mal v konaní úspech v rozsahu cca 27 % (622,40 eur zo sumy 2.282,11 eur) a cca 73 % úspech mala žalovaná. Pomer úspechu v konaní (§ 255 ods. 1 CSP) súd zistil tak, že od percentuálneho úspechu úspešnejšej strany, žalovanej, odpočítal úspech menej úspešnej strany, žalobcu, pričom ustálil výsledný úspech žalovanej na cca 46 %, v ktorom rozsahu potom priznal žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného konania.

24/V odvolacom konaní ani jedna strana nedosiahla prevažujúci úspech, odvolací súd potom vyslovil, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 1, § 255 ods. 2 CSP).

25/Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).